

РЕШЕНИЕ

№ 4721

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 29.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5177** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. Ц. И., от [населено място], [община], област В., срещу Решение № 97/02.05.2011 г. на Комисията за защита от дискриминация (КЗД), с което е прието за установено, че е нарушил условията за изпълнение на работа по трудово правоотношение и е осъществил дискриминация по признак „лично положение” и тормоз при упражняване правото на труд спрямо М. К. П., от [населено място], [община], област В., извършил е нарушение на чл. 4, ал. 1 и чл. 5 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.), вр. с & 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр.; на основание чл. 76, ал. 1, т. 2, вр. чл. 65, т. 4 от ЗЗДискр. му е предписано да не допуска дискриминация и тормоз на служителката при упражняване правото ѝ на труд и му е наложена глоба в размер на 250,00 лева, на основание чл. 80, ал. 3 от ЗЗДискр.

Твърди се, че решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и административно производствените правила и е необосновано. Иска се отмяната му.

Ответникът, Комисията за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.

Заинтересованата страна - М. К. П., от [населено място], [община], област В., редовно призована, не се явява и представлява и не ангажира становище по жалбата.

Заинтересованата страна – М. Л. В., като кмет на [община], редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмена защита ангажира становище за неоснователност

на жалбата.

Като доказателства по делото са приложени представените с административната преписка и жалбата писмени доказателства.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, Административен съд – София град, второ отделение, 30 състав приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, с оглед на което е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по изложените по-долу съображения.

Производството пред административния орган е образувано по жалба с вх.№44-00-1676/12.05.2010 г. на М. К. П., от [населено място], [община], област В., с твърдения за проявено към нея тормоз и дискриминационно отношение при изпълняване от нея на възложените ѝ трудови функции – недопускане до работа, обидно отношение и създаване на неблагоприятна работна среда.

КЗД е постановила оспореното решение, като е приела за установено, че личните отношения между М. П. и кмета на [населено място] – М. И. са влошени, а събраните по преписката доказателства обосновават извод, че е осъществен фактическият състав на чл. 4, ал. 2 и чл. 5 от ЗЗДискр., вр. с & 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. – наличие на пряка дискриминация и тормоз осъществени от М. И., в качеството му на кмет на [населено място] спрямо М. П..

Компетентността на КЗД е уредена в разпоредбата на чл. 47 от ЗЗДискр., където са регламентирани правомощията, с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите.

Фактичката обстановка е правилно изяснена от административния орган и се споделя от настоящия състав на АССГ. КЗД е събрала всички необходими доказателства, изслушала е съответните свидетели и е дала възможност и на настоящия жалбоподател да посочи свои свидетели, с оглед пълното изясняване на спорните обстоятелства.

Съгласно чл. 5 от ЗЗДискр., тормозът на основа на признаците по чл. 4, ал. 1, сексуалният тормоз, подбуждането към дискриминация, преследването и расовата сегрегация, както и изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места, се смятат за дискриминация. Изброените в текста на чл. 4, ал. 1 от същия закон признаци са: пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Р. Б. е страна.

В разпоредбата на т. 1 от § 1 на ДР на ЗЗДискр. е дадено определение на понятието "тормоз" - всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накарняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда.

Нормите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 4 от ЗЗДискр. съдържат определение на понятията "пряка дискриминация" и "непряка дискриминация", като и в двата случая санкционираният от закона вредоносен резултат се изразява в поставянето на отделни

лица или категория лица в по-неблагоприятно положение от други при сравними сходни белези.

Законът за защита от дискриминация цели установяване и санкциониране на всяко поставяне в неравностойно положение според признаците, изброени в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Р. Б. е страна.

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр., е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл. 4 от ЗЗДискр.

В този смисъл не е достатъчно да се установи дискриминация на определени лица в конкретен случай, а е необходимо да се докаже още, че тази дискриминация е извършена съзнателно по някой от признаците, очертани в чл. 4 от ЗЗДискр., като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, която при всички случаи следва да се изразява в признак по цитирания чл. 4 от закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 9 от ЗЗДискр., в производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е жертва на дискриминация, докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. В случая в тежест на жалбоподателя е да докаже факти, от които може да се направи извод, че равното третиране не е нарушено. Фактичката обстановка е напълно изяснена от административния орган и се споделя от настоящия състав на съда. Изводите, които прави Комисията въз основа на релевантните за административния спор факти са правилни.

Безспорно се установява от писмените доказателства и свидетелските показания на призованите пред КЗД свидетели, приобщени към административната преписка, че жалбоподателят е нарушил разпоредбите на чл. 4, ал. 2 и чл. 5 от ЗЗДискр., вр. с & 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. От събраните в производството пред КЗД гласни доказателства - показанията на свидетелите С. З. - секретар на [община] и Ф. П. - директор на „АПИО“ в [община], безспорно е установено, че М. Ц. И. не е допускар М. П. до работното ѝ място и също така я е лишил от достъп да архива и регистрите на кметството, необходими за изпълнение на служебните ѝ задължения. Свидетелите З. и П. са придобили непосредствени впечатления за дискриминационното отношение на г-н И. към М. П. при посещение в кметството на [населено място] на 01.07.2008г. При тяхното посещение в кметството на [населено място] е имало сключен трудов договор с М. П., тъй като към този момент П. е била служител на кметство [населено място]. Това обстоятелство се доказва от допълнително споразумение към трудов договор от 03.06.2008г., сключен и в последствие прекратен със Заповед № 08/03.07.2008г. на г-н И., в качеството му на Кмета на [населено място], жалбоподател в настоящето производство.

Съдът намира, че по делото не са представени доказателства, обосноваващи извод за незаконосъобразност заключението на КЗД, че спрямо М. К. П. е осъществен тормоз и дискриминация по признак „лично положение“ от страна на кмета на [населено място]. Изслушаните от съда свидетели на жалбоподателя З. К. и В. Й. не разкриха нови обстоятелства и още по-малко такива, на които лично да са били свидетели по

отношение на взаимоотношенията между М. И. и М. П..

Съдът намира, че в съответствие със задълженията си сезирания държавен орган е осигурил пълно и всестранно разкриване на обстоятелствата в образуваното пред него производство, след което е постановил решението си. В решението са изложени мотиви, обосноваващи постановения от комисията правен резултат. Съдържанието на акта сочи, че КЗД е проверила и преценила събраните по преписката доказателства поотделно и в тяхната съвкупност.

По изложените съображения, съдът намира обжалваното решение на КЗД за законосъобразно, като издадено от компетентния административен орган, в кръга на правомощията му, в предвидената от закона форма и постановено при спазване на процесуалните правила и релевантните материално правни норми и при липса на основания за отмяната му.

При този изход на спора жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на КЗД 150,00 лева юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, Второ отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ц. И., от [населено място], [община], област В., срещу Решение № 97/02.05.2011 г. на Комисията за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА М. Ц. И., от [населено място], [община], област В. да заплати на Комисията за защита от дискриминация 150,00 (сто и петдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: